

Sygn. akt II K 455/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Katarzyna Tymińska

pod nieobecność oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2016r. sprawy:

P. S., syna P. i K. z domu S., urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 grudnia 2015 roku w miejscowości G. przy ul. (...) na parkingu dla pojazdów przed restauracją (...), poprzez zarysowanie nieustalonym narzędziem, dokonał zniszczenia mienia w postaci uszkodzenia powłoki lakierniczej na przednich i tylnych drzwiach oraz tylnego błotnika po stronie lewej, w samochodzie osobowym marki C. (...) o nr rej. (...), o łącznej wartości strat 3000 zł, czym działał na szkodę R. S., tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z tym ustaleniem, że swoim działaniem oskarżony wyrządził szkodę w kwocie 2603,27 zł, przestępstwo to kwalifikuje z art. 288 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 288 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 37 b k.k., art. 34 § 1, § 1 a pkt 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin miesięcznie;
2. Na mocy art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego P. S. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego R. S. poprzez zapłatę kwoty 2603,27 zł (dwa tysiące sześćset trzy złote 27/100);
3. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 482,10 zł (czteryście osiemdziesiąt dwa złote 10/100), w tym 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty

Sygn. akt II K 455/16

UZASADNIENIE

Oskarżony P. S. oraz pokrzywdzony R. S. pracowali w jednej firmie odszkodowawczej, przy czym R. S. był przełożonym P. S.. Z uwagi na liczne skargi od innych pracowników na niewłaściwe zachowanie P. S. oraz fakt, że inni pracownicy nie chcieli z nim współpracować, R. S. zgodził się by ci współpracownicy pracowali bezpośrednio z nim, z pominięciem P. S., co spowodowało obniżenie prowizji P. S. i wywołało jego niezadowolenie.

W dniu 16 grudnia 2015r. przy ulicy (...) w G. w restauracji (...) odbywało się szkolenie dla grupy agentów firmy. Szkolenie prowadził R. S., jednym z uczestników szkolenia był P. S.. R. S. przyjechał na szkolenie swoim samochodem C. (...) o nr rej. (...), który zaparkował przed restauracją. W trakcie szkolenia P. S. wyszedł z restauracji i ostrym przedmiotem przerysował lewy bok samochodu R. S. (drzwi przednie, tylne i tylny błotnik), uszkadzając powłokę lakierniczą. Koszt naprawy powłoki lakierniczej samochodu to 2603,27 zł.

Dowód: zeznania R. S. –k. 1-2, 10, 33; zeznania E. S. –k. 8; częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. S. –k. 32; protokół oględzin –k. 2-3, dokumentacja fotograficzna –k. 4-7, protokół zatrzymania rzeczy –k. 15-17, protokół oględzin –k. 19-20, wycena kosztów –k. 34-37; nagranie z monitoringu na płycie DVD –k. 18

P. S. z zawodu jest elektromonterem, prowadził działalność gospodarczą, jest rozwodnikiem. Był czterokrotnie karany, począwszy od 2013r. za przestępstwa z art. 226 § 1 k.k., a także za groźby z art. 190 § 1 k.k., uszkodzenie ciała z art. 157 § 1 k.k., zniszczenie mienia z art. 288 § 1 k.k. oraz naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów z art. 180 a k.k. Za każdym razem wymierzano mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania albo karę ograniczenia wolności.

Dowód: dane o karalności –k. 31-32, odpisy wyroków –k. 33-34, 37, 39

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań R. S. oraz dokumentów: protokołów oględzin, nagrania z monitoringu, kalkulacji kosztów, a jedynie częściowo na powstanie wyjaśnień oskarżonego.

Zeznaniom pokrzywdzonego R. S. Sąd dał wiarę w całości. Były one logiczne, konsekwentne i spójne, zgodne z nagraniem z monitoringu oraz protokołami oględzin. W swoich zeznaniach pokrzywdzony nie starał się nadmiernie obciążać oskarżonego, wskazywał na wcześniejszą wolę pojednania pod warunkiem naprawienia szkody. Wiarygodne były również twierdzenia świadka odnoszące się do potencjalnej motywacji oskarżonego przy popełnieniu przestępstwa. Bacząc na sposób działania oskarżonego, jego wcześniejszą karalność oraz sposób składania przez niego wyjaśnień można dać wiarę świadkowi co do niewłaściwego zachowania oskarżonego w pracy i zrażanie do siebie innych współpracowników.

Wątpliwości Sądu nie budziły zeznania E. S. . Pokrywały się z zeznaniami R. S..

Brak było także podstaw do kwestionowania dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Nie budziły one wątpliwości co do ich autentyczności.

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę w zakresie w jakim przyznał się on do winy przed Sądem. Odnośnie motywacji jaką się kierował, Sąd nie dał wiary oskarżonemu co do tego, że został on okradziony przez pokrzywdzonego. Powyższe wynikało z błędnej i egoistycznej interpretacji zdarzeń przez oskarżonego, który winą za swoje porażki, do których sam się przyczynił, obarczał wszystkich z wyjątkiem siebie.

Mając na względzie ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony winny jest popełnienia zarzucanego przestępstwa uszkodzenia mienia z art. 288 § 1 k.k. Zarysowując powłokę lakierniczą samochodu R. S. wyrządził szkodę o wartości 2603,27 zł. (koszt przywrócenia samochodu do poprzedniego stanu). Uczynił to z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa. Brak było okoliczności wyłączającej winę oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się przesłankami wskazanymi w art. 53 k.k., bacząc by kara nie przekraczała stopnia winy i zadośćuczyniła poczuciu sprawiedliwości społecznej.

Jako okoliczności obciążające Sąd wziął przede wszystkim pod uwagę wcześniejszą karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo podobne oraz motywację oskarżonego zasługującą na szczególne potępienie – działanie w celu zemsty za krzywdy, które rzekomo spowodował pokrzywdzony.

Sąd nie znalazł dla oskarżonego okoliczności łagodzących, za wyjątkiem wyrządzenia przez oskarżonego stosunkowo niedużej szkody.

Mając powyższe na uwadze za zasadne Sąd uznał wymierzenie oskarżonemu kary, której dolegliwość odczuje i która niezchęci go do naruszania prawa w przyszłości. Jednocześnie Sąd uwzględnił, by kara ta nie była nadmiernie surowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za adekwatne wymierzenie oskarżonemu, przy zastosowaniu art. 37 b k.k. kary mieszanej – kary 2 miesięcy pozbawienia wolności w połączeniu z karą 10 miesięcy ograniczenia wolności – prac społecznych w wymiarze 32 godzin miesięcznie. Sama konieczność spędzenia przez oskarżonego 2 miesięcy w izolacji winna uzmysłwić oskarżonemu do czego prowadzą agresywne zachowania i lekceważące podejście do prawa. Jednocześnie praca dla dobra społeczeństwa winna w oskarżonym wyrobić szacunek dla cudzego mienia. Dotychczas stosowane kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie wywarły w zachowaniu oskarżonego większej zmiany, skoro ponownie dopuszczał się przestępstw, w znacznej mierze związanych z rozładowywaniem własnej agresji. Wymierzenie oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności oprócz uzmysłowienia mu nieopłacalności takich zachowań winno skłonić oskarżonego także do pracy nad sobą, być może połączonej z terapią dla osób nie radzących sobie z gniewem.

Wobec złożenia przez pokrzywdzonego wniosku o naprawienie szkody Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz R. S. kwotę 2603,27 zł . Kwota ta wynika z kalkulacji warsztatowej przedłożonej przez pokrzywdzonego. W uwzględnieniu o powyższe Sąd zmienił także opis czynu.

Sąd obciążył także oskarżonego kosztami postępowania w sprawie, nie znajdując podstaw do zwolnienia od nich oskarżonego. Jego dochody umożliwiają ich uiszczenie bez uszczerbku dla możliwości utrzymania się oskarżonego.